

[Lis Møller.]

sentligt for mig, som jeg håber at ministeren kan oplyse noget om allerede i dag.

Jeg skal ikke gå ind på de enkelte paragraffer nu, blot pege på § 84 — det er noget rent lovteknisk. Er det rimeligt, at lomme- pengebeløbet til plejehjemsbeboere står i loven? Beløbet forhøjes jo med visse mellemrum, og det betyder hver gang lovændringer. Kan ministeren ikke i stedet, når forhandlingerne med de implicerede organisationer har fundet sted, forhandle direkte med finansudvalget? Sådan foregår det, når radiolicensen skal hæves eller statsbanetaksterne skal sættes i vejret.

Udkastet til lovforslaget har været sendt til høring mange steder, og jeg vil gerne spørge, om det ikke havde været rimeligt, om resultatet af høringerne var optrykt i bemærkningerne. Nu forsinkes udvalgsarbejdet, fordi vi naturligvis må indkalde disse udtalelser.

Med hensyn til udgiftsfordelingen tror jeg, det vil være hensigtsmæssigt, om vi under udvalgsarbejdet nøje vurderer muligheden for inden for dette lovområde helt at overgå til objektive tilskudskriterier i stedet for forlods at yde 50 pct.s statsrefusion. Praktisk taget alle herinde har jo udtalt sympati for denne tanke, og på enkelte områder har vi da også gennemført den med held. Det forekommer mig derfor, at vi nøje må undersøge, om vi ikke kan komme bort fra de u hensigtsmæssige procentuelle refusioner inden for den sociale bistands område, ikke mindst da det jo er en lovgivning, som henlægger langt de fleste udgiftsdispositioner til kommunernes sociale udvalg. Jeg er overbevist om, at objektive tilskud, som er ens, hvad enten kommunen administrerer flot eller spartansk, vil have deres betydning i hele den offentlige økonomi og måske netop på dette område. Det er jo ikke småpenge, det drejer sig om, men et beløb på 5-6 milliarder kr. på årsbasis.

Forslagets hensigter er efter min opfattelse prisværdige. Der er ting, som jeg mener bør ændres, men det er jo dertil, vi har udvalgsarbejdet. Men én kritisk bemærkning fristes jeg til.

Socialministeren foreslår, at denne lov skal træde i kraft den 1. april 1974, altså om godt 1 år. Jeg skal ikke skjule, at jeg nærer dyb ængstelse for, at det ikke kan lade sig

gøre. Vi har i de seneste år lidt under, at man har villet igangsætte reformer, inden de administrative forudsætninger var tilvejebragt eller gennemtænkt. Nu lægger man opgaver fra en række centrale direktorater ud i vort kommunale system. Men kan kommunerne bære byrden? Kan de klare det til den 1. april næste år? Denne lov er vel knap vedtaget inden 1. juni. Folketinget må jo tage sig den fornødne tid, når det drejer sig om sådan et stort lovkompleks, det er der vel ikke nogen der kan være uenige i. Det vil sige, at kommunerne får ca. 10 måneder til at føre dette ud i livet. Jeg tvivler på, at det kan lade sig gøre, også fordi kommunerne i forvejen har svært ved at magte de opgaver, der skal løses, og ingen kan bebrejde dem, at det kniber at følge med.

1. januar 1970 trådte kildeskatteloven i kraft, og kommunerne skulle i henhold til den opbygge en effektiv arbejdsgiverkontrol. Det er endnu ikke sket.

1. april 1970 fik vi kommunalreformen, som landet over krævede opbygning af en helt ny kommunal administration. Det er endnu ikke lykkedes at få de sammenlagte kommuner til at fungere uden lyde.

Samtidig blev amtskommunernes antal nedskåret væsentligt, og den amtskommunale administration lader stadig meget tilbage at ønske, hvad alle udmærket ved.

I april i år skal kommunerne overtage sygekassernes hidtidige opgaver og etablere administration af den nye sygedagpengereform. Når det er sket, og det er ikke så ligetil endda, så skal de samme kommunalbestyrelser i gang med at sørge for, at bistandsloven kan træde i kraft 1. april næste år.

Det bliver en svær nød at knække. Især frygter jeg, at det vil mislykkes totalt for amtskommunerne, som skal overtage en række af de opgaver, der i dag løses af flere direktorater og centrale institutioner. Jeg beder ministeren erindre, at amtskommunerne indtil 1970 overhovedet ingen social forvaltning har haft. I øvrigt er der netop for tiden en voldsom diskussion om, hvorvidt amtskommunerne overhovedet skal opretholdes. Kan det derfor ikke være lidt betænkeligt på et sådant tidspunkt at pålægge dem nye store opgaver?

Ministerne bør vise så megen klogskab, at hun nøjes med at gå gennemført loven og tilslutning til dens principper, idet vi så i ro